

अष्टक ५७

(राग: मुलतानी, जोगी - ताल: एक्का)

उत्तराभिरोख मूख सरळ नाक गोजिरे । डावे करीं हृदय धरीं सव्य
उभा साजिरे । पुच्छ वरुनि मुरड घालुनि झाप उभा ठाकिला ।
चाळकापुरांत भीम या परीने देखिला ॥१॥ दधि मधु पयाब्धि
शर्करेने स्नान घातलें । शुद्धोदक आणुनि भक्तें भीम अंग धूतले ।

सुवर्ण यज्ञोपवित पितांबर जरिचा नेसला । चाळकापुरांत भीम
या परीने देखिला ॥२॥ किरिट सकट मुगुट ठेविलासे मस्तकावरी ।
कुंडलाचे तेज झळके कर्णीं दोन्ही दोपरी । भाळीं कस्तुरी टिळा
सुगंध गंध रेखिला । चाळकापुरांत भीम या परीने देखिला ॥३॥
कडे तोडे हिरे खडे अंगुलीस मुद्रिका । साखळ्याने नूपुराने शोभतसे
पादुका । रत्नखचित कटी दोर फार कसुनि बांधिला । चाळकापुरांत
भीम या परीने देखिला ॥४॥ दुलडी नउ लडी लडी लडीने शोभतो
गळा । पुतळिमाळ बोरमाळ चंद्रहार वेगळा । पदक सरी नानापरी
यानें कंठ झांकला । चाळकापुरांत भीम या परीने देखिला ॥५॥
पुष्प वाहे जाई जुई बकुल आणि शेवंती । चंपकादि पारिजात
श्वेतकमल मालती । धूपदीप नैवेद्यादि भक्ष्य भोज्य अर्पिला ।
चाळकापुरांत भीम या परीने देखिला ॥६॥ आरति करीं घेउनि
द्वारीं भक्त उभे ठाकिते । ओवाळताति प्रेमेकरुनि गुणनिधान
मारुती । नौबत नगारे झांगटाने नाद कोंडला । चाळकापुरांत भीम
या परीने देखिला ॥७॥ वारवार शनीवार निघत वाहन बाहेरी ।
पालखींत बसुनि मूर्ति भक्त गर्जना करी । माणिकदास त्या भिमास
नेत्रिं रूप देखिला । चाळकापुरांत भीम या परीने देखिला ॥८॥